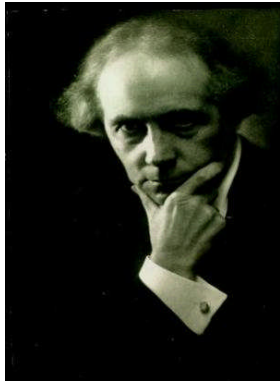

Eugeen Yoors

Mijn ziel wil zijn een kerkeram
Van levend glas, vol verven,
Gebrand, gebroken - en weer saam
Eén schoonheid van àl scherven ...
*Zuster Maria-Jozefa of H. Haeck, toenmaige directrice
van het H. Grafinstituut te Turnhout*

“Voor mij is het essentiële van het glasraam:
de kleur die de zon binnenbrengt.”
Eugeen Yoors

“Glasschilderkunst dient visionair te zijn en moet bovendien een gewijde atmosfeer scheppen.”

Eugeen Yoors in een brief aan Glazenier Calders

Leven

Werk

Leven

Yoors werd geboren in Antwerpen op 7 november 1879. Amper 3 jaar, reisde hij in 1882 met zijn Spaanse moeder Isabella Francisca van der Eechen van Antwerpen naar Andalusië. Zijn vader, de Vlaming Constantius Alexander Yoors, was in Coria del Rio bij Sevilla fabrieksdirecteur en plaatsvervangend consul geworden. De zuiderse mentaliteit, de overweldigende natuur, het felle zonlicht en dito kleuren zouden de kunstenaar voor de rest van zijn leven beïnvloeden. Hij werd opgevoed in het Spaans en het Frans en volgde lessen aan de Academie in Sevilla. Op 20-jarige leeftijd kwam hij terug naar Antwerpen om er te studeren aan de Academie (met leraren als Nicaise De Keyser en Jozef Van Leries) en aan het Hoger Kunstinstituut. Daarna vervolmaakte hij zich aan de École des Beaux Arts in Parijs waar hij medestichter was van het tijdschrift “Les Entretiens Idealistes”(verscheen tot 1914) en maakt er kennis met de kunstkring Péladan. Hij reisde ook naar Engeland, Duitsland, Zwitserland en Nederland. In 1907 vestigde hij zich in Antwerpen, maar hij zou wereldburger blijven in hart en nieren.

Bij het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog, werd hij op 35-jarige leeftijd gemobiliseerd en ingelijfd bij het ‘5de Vestingregiment voor de verdediging van de Versterkte Stelling Antwerpen’. De Antwerpse fortengordel bezweek onder het zware vijandige geschut. Het Belgische leger trok terug, richting IJzer. Zo'n 33.000 soldaten trokken naar Nederland om niet krijgsgevangen gemaakt te worden. Eugeen Yoors werd samen met heel wat lotgenoten op 10 oktober 1914 geïnterneerd nabij De Klinge op de grens tussen België en Nederland. De dag nadien werd hij tijdelijk overgebracht naar het tentenkamp in Amersfoort tot het barakkenkamp in Zeist later klaar was. Het regime in het kamp Zeist was streng en de sfeer was er somber. Veel meer dan eten en slapen viel er in het kamp in de eerste oorlogsmaanden niet te beleven. Vanaf januari 1915 verbeterde de situatie en artistiek aangelegde Belgen konden na een tijdje hun talenten ontplooiën. In het kamp richtte Eugeen Yoors, samen met enkele andere Belgen waaronder Rik Wouters en Joe English, een teken- en schilderatelier in. Zelf por-

tretteerde hij honderden kampgenoten. Zo bezorgde hij zijn medegevangenen en zichzelf een welkome afleiding.

Zijn grootste geluk tijdens zijn interneringsperiode was het huwelijk met de dertien jaar jongere [Magda Peeters](#) (31/01/1892). Zij was letterkundige en internationaal pacifiste die reeds in 1918 in een Nederlands dagblad schreef: “Gelijk loon voor gelijk werk voor de Vlaamsche vrouw.” Ze huwden op 6 juli 1918 in het houten kapelletje van het kamp. Yoors had er enkele maanden eerder een paar muurschilderingen aangebracht. Het koppel bewoonde nadien een huisje in het Elisabethdorp.

Samen met architect [Flor Van Reeth](#) en [Felix Timmermans](#) stichtte hij de kunstenaarsgroepering [De Pelgrimbeweging](#) (1924 tot 1931), een groep die streefde naar een heropleving van de katholieke Vlaamse kunst en zo de mens dichterbij God wilde brengen. Verder maakten o.a. de architect Jef Huygh, schilder Dirk Vansina, componist Renaat Veremans, de schrijvers Ernest van der Hallen en Gerard Walschap er deel van uit. Ze wilden de geest van christelijke solidariteit onder de katholieke kunstenaars bevorderen door elkaars werk te steunen. Ze wilden de katholieke Vlaamse kunst hoger opvoeren en ze in het cultureel leven de plaats geven die haar rechtens toekwam. In 1927 en 1930 zetten ze grote tentoonstellingen op met [kunstenaars uit binnen- en buitenland](#).

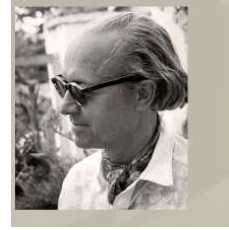

In 1925 liet het echtpaar Yoors-Peeters een modernistisch huis bouwen in de Troyentenflaan 24. Het wordt toegeschreven aan architect Paul Smekens (1890-1983, architect van het Zeemanshuis), maar ook Magda Peeters zelf wordt als ontwerpster genoemd. De plattegrond is eerder ongewoon voor die tijd. De keuken bevond zich aan de straatzijde naast de inkom, de woonkamer was gericht naar de tuin. Op de tweede verdieping lagen het atelier van Yoors en de werkkamer van zijn vrouw, en dat over de volledige diepte van het huis. In de tuin werd in 1939 een atelier gebouwd voor hun zoon, beeldhouwer Jan Yoors. Het huis werd op 3 april 1995 door de provincie Antwerpen bestempeld als ‘beschermd cultuurpatrimonium’. Een gedenkplaat op de gevel met het logo ‘beschermd monument’ herinnert eraan; de tekst luidt: “geplaatst onder de auspiciën van de Vlaamse Toeristenbond (VTB-VAB) en de Stichting Yoors”.

De kerkelijke overheid stond achterdochtig tegen de vernieuwing die hij voorstond. Vele jaren vonden zijn werken, buiten enkele kerken in Wallonië, maar genade in de ogen van enkele kloostercongregaties en particulieren. Talrijke ontwerpen voor kerken werden door de diocesane overheid geweigerd. Onder deze bemoeilijking heeft hij bitter geleden. Hij was de tachtig al voorbij toen de kerkelijke overheid eindelijk zijn verdienste erkende en hem een pauselijke ridderorde toekende. En toch was geen ontgoocheling bij machte zijn scheppingsdrift of zijn geloof uit te doven. Zo schrijft August Vanistendael in 1979.

In Engeland verbleef hij van 1940 tot 1949. Hij zou er ook nog vaak terugkeren. Eugene Yoors stierf, volledig blind, in Berchem op 1 april 1975. Hij was toen 95. Hij werd op 12 april 1975 in onze kerk begraven. Zijn echtgenote Magda Peeters overleed 14 jaar later, in 1989. Zij was 97. [Hun graf](#) bevindt zich op het Schoonselhof.

Hun zoon [Jan Yoors](#) (1922-1977) was wereldbekaamd wandtapijtkunstenaar, schrijver, zigeunerkenner, beeldhouwer en fotograaf die sinds 1950 in New York leefde en werkte. Werken van hem hangen o.m. in het Holocaust Museum in Washington en het Metropolitan Museum of Fine Arts in New York.

Dochter Beatrix Yoors (1928-2007) zette zich in voor het behoud van het gedachtegoed van haar ouders en broer Jan, voor milieuvriendelijke benaderingen, biologische tuinbouw, concrete tastbare solidariteit en wederzijds respect.

Werk

Eugeen Yoors was kunstschilder, tekenaar, graveur en glazenier, hij werkte ook met keramiek en email.

Gedurende zijn ballingschap tijdens van WO I maakte hij portretten van zijn medesoldaten. De doeken zijn veelal klein van formaat. Zijn modellen dragen meestal hun uniform van 1914. De meeste portretten beperken zich tot het gelaat en de borst. Ze zijn snel en trefzeker uitgevoerd met het weinige materiaal waarover hij beschikte: pastelkrijtjes en potlood op allerlei soorten goedkoop papier. Slechts enkele keren gebruikte hij de duurdere olieverf. Soms tekende hij ook de duinen en de dennen met hun vreemde wortelstructuren die hij op zijn lange wandelingen buiten het kamp opmerkte. Zijn oorlogswerk kon hij tentoonstellen op enkele solo- en groepstentoonstellingen onder andere in Amersfoort (1915), Rotterdam (1915), Cardiff (1915), Dordrecht (1916), Batavia (1916), Den Haag (1917), Baarn (1917), Chicago (1917) en Parijs (1917).

Eugeen Yoors is het best bekend als glaskunstenaar. Ongetwijfeld is hij de belangrijkste vertegenwoordiger van de architecturale glaskunst in de eerste helft van de 20ste eeuw in België. Hij heeft het geluk gehad zijn glasschilderingen vaak te kunnen ontwerpen en uitvoeren in samenwerking met de architecten van de kapellen of kerken waarvoor de glasramen bestemd waren. Zijn grootste meesterwerken kwamen tot stand in samenwerking met zijn vriend en medeoprichter van De Pelgrims Flor Van Reeth (Antwerpen, 2 april 1884 – Lier, 21 maart 1975- zie foto).

Zijn vernieuwende kracht ligt op inhoudelijk, stilistisch en technisch vlak. De figuren vullen het hele raam (geen decors, weinig anekdotisch). Zijn lichtcomposities maken geïntegreerd deel uit van de architectuur en komen er soms tegelijk mee tot stand; hij gebruikt felle, contrasterende kleuren en bekomt bepaalde tonaliteiten door het boven elkaar schuiven van gekleurd glas. Daarnaast voert hij ook enkele technische veranderingen door: door het doubleren of tripleren van glasstukken bereikt hij een veel intensere diepte in zijn creaties; hij verbreedt de loodgleuven en verstevigt deze vaak door ijzeren staven; door dit ‘wapenen’ van het lood kan hij zich veroorloven grotere glasoppervlakken te realiseren, die niet meer door raamconstructies onderbroken worden. De nieuwe stijl, kleuren, en technieken die hij ontwikkelde, botsten vaak met de visie van de kerkelijke overheid.

Yoors liet een uniek glaskunstoeuvre na van bijzonder grote omvang. Van hem zijn glasramen bekend in België, Engeland, Mexico en Zaïre.

Antwerpen

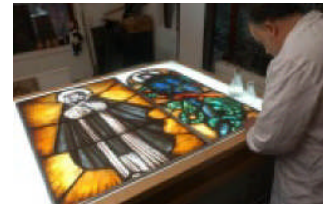
Voor onze parochie maakte hij [twee glasramen in de doopkapel](#) (1956), maar ook [het glasraam van de pastorie](#) (1930) is van zijn hand!

Hij maakte ook werk voor andere *kerken en kloosters* zijn in Antwerpen. Bekend zijn de glasramen voor de Christus Koningkerk op het Kiel. Ook een 'Kruisweg' in mozaïek en de glasramen in de Sint Laurentiuskerk aan de Markgravelei. Verder de glasramen in de Sint-Walburgiskerk in de Volksstraat (architect is Flor Van Reeth) en in de Ruusbroeckkapel van de Jezuïeten (Prinsstraat 13 - 1955). In de kapel van de zusters Apostolinnen (Jacob Jordaensstraat 73, nu vestiging van vzw Elegast) maakte hij een 'Kruisweg' in muurglas.

In *twee Antwerpse Vlaamse scholen* bevindt zich werk van hem: de glasramen in de Christus Koningkapel van het [Sint-Lievenscollege](#) (1937 en 1949); glasramen en een relikwieschrijn in email in de Sint-Ludgardisschool (acht panelen, die het leven van de heilige voorstellen - 1928).

Bij de uitbreiding van de [Sint-Ludgardisschool](#) in de jaren 90 werden deze glasramen afgebroken en opgeborgen; ze werden later echter gerestaureerd en in 2001 opnieuw geïntegreerd in een vernieuwde ruimte in de school.

Leuven

Zijn meesterwerk bevindt zich in de [Boodschapskapel](#) van het Heilig-Hartinstituut van de Zusters Annonciaden in Heverlee. De zestien glasramen met een gezamenlijke oppervlakte van bijna 450 m² dateren uit 1930. Het bevat drie grote taferelen: de Boom van Jesse, de Boodschap en de Aanbedding. Yoors zei hier zelf over: "In het geheel werden hier 450 m² aan glas in lood geleverd, waarbij bijna 300 m² oranjeglas. Het raam van 'de Aanbedding der Engelen, Koningen en Herders', dat achter het altaar de hele wand van het koor inneemt, is 7 meter lang; het raam van 'De Boodschap', dat heel de

breedte van het middenschip afsluit, is 15 meter lang en 5 meter hoog. In de ramen links en rechts van het middenschip staan er 128 engelen, 16 in elk raam. Verschillende van deze figuren zijn meer dan levensgroot." Een detail daarvan figureerde op een postzegel die uitgegeven werd in 1993 ter gelegenheid van Antwerpen Cultuurstad.

Wallonië

In Wallonië vinden we van hem de '7 Sacramenten' in l' église Saint-Antoine de Padou in de fabriekswijk Renory-Ougrée bij Seraing. Verder glasramen voor l' église de Saint-François d' Assise' in Chenois bij Waterloo ([album 1](#) – [album 2](#)). Na aan het hart lag de glazenier de 'Herderin der Zeven Weeën' in de [kapel van de Zusters Cisterciënzers te Cordemois](#) in de provincie Luxemburg (abbaye cistercienne Notre Dame de Clairefontaine bij Bouillon). Er bevond zich ook werk van hem in de kerk van Sint-Pieter en Paulus in [Orgeo-Bertrix](#), uitgerand in 1976 en heropgebouwd in 1982.

Elders in Vlaanderen

Van Eugene Yoors zijn ook gekend: "Sint-Jan ontvangt de pinkstergave" in het H. Grafinstituut te Turnhout (1924), 'Christus Koning' in de [inkomhal](#) van de School der Broeders Hiëronymieten in Sint-Niklaas (1932), H. Hart van Jezus en H. Hart van Maria in de [Sint-Margethakerk](#) in Grembergen (1937), [De doden begraven](#) in de Sint-Martinuskerk van Tes-

senderlo (1942), 3 glasramen voor de Sint-Lutgardisbasiliek in Tongeren (Sint-Lutgart, Guido Gezelle en Jan Hendrik Bormans - 1955), een Sint-Martinusglasraam in de [Sint-Martinuskerk](#) in Duffel (1959). Verder maakte hij glasramen voor de [Onze-Lieve-Vrouw-van-de-IJzerkapel](#) in de crypte van de IJzertoren (samen met [Jan Wouters](#), Duffel 09/09/1908-Hove 11/07/2001, op basis van tekeningen van Joe English en Samuel De Vriendt, 1959). In het [Onze-Lieve-Vrouwekerkje](#) van Mariekerke bevindt zich de muurschildering 'De wonderbare visvangst'. Werk van hem bevond zich ook in Kalmthout (villa 'De Maretak' van Jozef Muls, 1911), in gewezen café Sibemol te Lier, in Zoersel, Mechelen, Dessel, Wijnegem. Daarover vond ik geen verdere details.

Buitenland

In Zaïre is werk van hem in voormalig Elisabethstad en Jadostad. Ook glasramen voor een religieuze gemeenschap in Dilia, in Mexico. Yoors zei daarover: "De mensen in Mexico zijn half Indiaans, half Spaans. U weet dat de Bijbel zegt dat Sint-Jan in de woestijn gekleed ging in een kleed van kemelshaar. Dat kennen de mensen daar niet maar de armste mensen daar gebruiken, zoals in de oude tijden, huiden van koeien om zich te kleden. Daarom krijgt Sint-Jan een koehuid. En kijk hier naar die ladders. Ginder leven de mensen buiten en om van terras tot terras te gaan, hun verdiepingen, gebruiken ze buitentrappen. De weg om naar God te gaan, van sfeer tot sfeer, heb ik gesymboliseerd in die ladders hier. Het is kinderlijk maar volledig aangepast aan die mensen."

In Engeland waar hij verbleef van 1940 tot 1949 en daarna halfjaarlijks resideerde, maakte hij een glasraam voor de Londonse Kingsley Hall ter nagedachtenis van [George Lansburg](#), leider van de Labour Party (1946), en voor het jezuïetenklooster een 'Memorial Window' ter nagedachtenis van luitenant de Mey. Hij verkrijgt in Engeland de titel 'Fellow of the Royal Society'. In 1967 wordt hij vereerd met de pauselijke onderscheiding van het ridderschap in de [Sint-Silvesterorde](#).

Yoors zegt zelf: "Ik moet tot in 1940 zowat 300 glasramen hebben geplaatst in binnen- en buitenland. Er zijn er daarbij die mij speciaal aan het hart liggen: ik denk aan mijn 'Herderin der Zeven Weeën' in de [kapel van de Zusters Cisterciënzers te Cordemois](#) in de provincie Luxemburg." (abbaye cistercienne Notre Dame de Clairefontaine bij Bouillon)

Besluit

Na WO II schilderde Yoors rond bijbelse thema's: *De dood* met Sint-Jan de Evangelist; *Ezechiël* die een veld met beenderen ziet; een *Apocalyps* waarin een vrouw door een draak achtervolgd wordt; een *Sibille*; *David*; *Mozes met brandend braambos*; de *Drie Koningen*; de negentigjarige *Sara* die lacht met de voorspelling dat ze een kindje zal krijgen; een *Mater Dolorosa*, zoals men ze in Spanje ziet; het *Laatste Avondmaal*.

De 80-jarige Yoors droomde nog van project waarmee hij al 40 jaar bezig was, samen met zijn vriend architect Flor van Reeth: de kerk van de Opstanding. De kerk zou bestaan uit drie delen, telkens ingeleid door een groot glasraam. Eerst de *Schepping*, dan het *Oordeel* en boven het altaar het *Laatste Avondmaal*. Rond het altaar kapellen met de martelaars. Hij zou er veel voor overgehad hebben dat eens te mogen uitbeelden: Christus, die het brood breekt bij het Laatste Avondmaal. Het is bij een droom gebleven ...

Mia Verbanck

Bronnen

- In 1959 was Joost Florquin in zijn reeks 'ten huize' te gast bij Eugeen Yoors die toen 80 ging worden – de tekst van dit gesprek is [digitaal](#) toegankelijk.
- De fiches van [Eugeen Yoors](#) en [Magda Peeters](#) in de Odisdatabank van het Kadoc-Leuven
- Doorgedreven research op internet naar sporen van zijn werk, o.a. de website van de [Yoors Stichting](#) die stilviel in 2008
- De catalogus van een expo in 1979: "Eugeen Yoors, Schilder en glazenier 1879-1975, Antwerpen, Nationaal Hoger Instituut en Koninklijke Academie voor Schone Kunsten, 1979"
- Het boek "Marc Browaeyts, Flor Van Reeth en zijn vrienden 1884-1975, Antwerpen, Districtshuis, 1997"
- [De brandglasschilder Eugeen Yoors](#), artikel van [Constant Eeckels](#) in Elsevier Magazine, 1935

Op de **oproep naar meer informatie en anekdotes** over Eugeen en Magda Yoors-Peeters kwamen drie reacties binnen. Marie-Jeanne Malherbe herinnert zich nog levendig een conferentie van Magda Yoors-Peeters in de parochiezaal. Nelly Burman kwam geregeld in contact met Mevrouw Yoors via de familie Van Cauwelaert met wie ze bevriend was. En René Huijghebaert, oud-leerling van Sint-Lievenscollege schrijft: "Juli 1943 studeerde ik af aan het Sint-Lievenscollege waar Eugeen Yoors ook de ramen van de kapel (thans polyvalente zaal) geplaatst heeft. Het grote raam achter het altaar stelt bovenaan God de Vader en de H. Geest voor, en daaronder Christus zittend als pantocrator. Links van hem een knielende engel, die hem de wereldbol aanbiedt, rechts een die de kroon aanbiedt, symbool voor de kapel van 'Christus Koning'. Maar Yoors had het niet zo goed begrepen op de heraldiek. Antoon Paaps, onze leraar in geschiedenis in 1940-1941, zei: 'Dat is geen koningkroon, maar een baronnenkroon. Dus niet de kapel van Christus Koning, maar van Christus Baron!'

Eugeen Yoors mag ook niet verward worden met Eugeen Joors (Borgerhout 20/2/1850 - Berchem 23/10/1910), een schilder die vooral bekend werd om zijn dierentaferelen, stilleven en landschappen. Hij is begraven geweest op het kerkhof van Berchem, maar zijn graf is intussen geruimd. Het is deze Eugeen Joors die in Borgerhout een straat ter zijner gedachtenis kreeg. Met dank aan Nelly Burman voor het signaleren van de straatnaam!

Eugeen Yoors (besluit)

Ben je al eens in de pastorie binnen geweest? Er gaan vergaderen, iets gaan vragen of afgeven bij onze diaken of op het parochiesecretariaat? Het **glasraam van de pastorie** bevindt zich in het secretariaat. De moeite waard om eens te gaan kijken. Van buitenaf zegt het weinig. Je moet het echt langs de *binnenkant* gaan bekijken. Dan speelt het licht in de ramen en sta je versteld van de kleuren. Het raam is niet gesigneerd, maar in de databank van *Het Vlaams Instituut voor het Onroerend Erfgoed* (VIOE) staat het geboekstaafd als van de hand van Eugeen Yoors.

De achtergrond van het geheel is licht geel. De figuren staan op een groen grasveld. In het midden zien we Maria die het Kind Jezus toont. Maria is helemaal in het blauw gekleed, teken van zuiverheid, reinheid en trouw. Haar aureool of nimbus is goudgeel. Ze houdt het kind Jezus voor zich uit, de rechterarm om zijn middel, de linkerarm onder zijn voeten. Het Kind spreidt de armen en draagt een wit kostuumpje. Links en rechts zie je twee knielende figuren: rechts een paus, links een koning. Dat zie je aan de hoofddeksels en de kledij. De paus draagt een purperen gewaad, een rode stola. Op zijn hoofd zie je een rode driekroon of tiara met witte linten, versierd met kruisjes. Hij vouwt de handen in gebed en blikte op naar het Kind. De koning draagt een rode kapmantel met wit bont afgezet. Op zijn hoofd een rode kroon. Hij sluit de ogen en legt de handen op zijn schouders. Beiden hebben een aureool in varianten van rood en goudgeel.

Wat heeft de glazenier willen zeggen? Brengen de wereldlijke en religieuze macht eer aan het kind Jezus dat Maria aan de wereld toont? Boven de koning zie je een Christusmonogram, boven de geestelijke een wapenschild met boom en vogels. Verwijst het schild naar psalm 91, 4? Daar lees je: “Hij (God) dekt je toe met zijn vleugels, onder zijn veren mag je schuilen, als een schild staat zijn trouw om je heen.” Het blijft gokken, we kunnen het de kunstenaar niet meer vragen ... Op de parochiale website vind je onder ‘parochiesecretariaat’ en ‘pastorie’ meer foto’s van dit glasraam, in kleur.

Op de **oproep naar meer informatie en anekdotes** over Eugeen en Magda Yoors-Peeters kwamen drie reacties binnen. Marie-Jeanne Malherbe herinnert zich nog levendig een conferentie van Magda Yoors-Peeters in de parochiezaal. Nelly Burman kwam geregeld in contact met Mevrouw Yoors via de familie Van Cauwelaert met wie ze bevriend was. En René Huijghebaert, oud-leerling van Sint-Lievenscollege schrijft: “Juli 1943 studeerde ik af aan het Sint-Lievenscollege waar Eugeen Yoors ook de ramen van de kapel (thans polyvalente zaal) geplaatst heeft. Het grote raam achter het altaar stelt bovenaan God de Vader en de H. Geest voor, en daaronder Christus zittend als pantocrator. Links van hem een knielende engel, die hem de wereldbol aanbiedt, rechts een die de kroon aanbiedt, symbool voor de kapel van ‘Christus Koning’. Maar Yoors had het niet zo goed begrepen op de heraldiek. Antoon Paaps, onze leraar in geschiedenis in 1940-1941, zei: ‘Dat is geen koningskroon, maar een baronnenkroon. Dus niet de kapel van Christus Koning, maar van Christus Baron!’

Eugeen Yoors mag ook niet verward worden met Eugeen Joors (Borgerhout 20/2/1850 - Berchem 23/10/1910), een schilder die vooral bekend werd om zijn dierenaferelen, stillevens en landschappen. Hij is begraven geweest op het kerkhof van Berchem, maar zijn graf is intussen geruimd. Het is deze Eugeen Joors die in Borgerhout een straat ter zijner gedachtenis kreeg. Met dank aan Nelly Burman voor het signaleren van de straatnaam!

En waar heb ik nu mijn mosterd gehaald voor deze uitgebreide reeks over Eugene Yoors. Ik zal u mijn **bronnen** verklappen.

- In 1959 was Joost Florquin in zijn reeks 'ten huize' te gast bij Eugene Yoors die toen 80 ging worden; de tekst van dit gesprek is digitaal toegankelijk.
- De fiches van het echtpaar Yoors-Peeters in de Odisdatabank van het Kadoc-Leuven
- Doorgedreven research op internet naar sporen van zijn werk, o.a. de website van de Yoors Stichting die stilviel in 2008
- De catalogus van een expo in 1979: "Eugeen Yoors, Schilder en glazenier 1879-1975, Antwerpen, Nationaal Hoger Instituut en Koninklijke Academie voor Schone Kunsten, 1979"
- Het boek "Marc Browaeyts, Flor Van Reeth en zijn vrienden 1884-1975, Antwerpen, Districtshuis, 1997"
- "De brandglasschilder Eugene Yoors", een artikel van Constant Eeckels in Elsevier Magazine, 1935

Een volgende keer vertel ik u meer over Armand Calders, de glazenier waarmee Yoors samenwerkte voor onze glasramen. Want Yoors tekende en Calders voerde uit.

Mia Verbanck

Foto

Kleurfoto's = Foto's glasraam pastorie - © Mia Verbanck

Zw foto = Kapel Sint-Lievenscollege, Antwerpen